

a) u osob, které byly dne 17. března 1939 vojenskými osobami mimo činnou službu, tímto dnem;

b) u osob, které byly uvedeného dne vojenskými osobami v činné službě, dnem propuštění z činné služby, nejpozději dnem 31. prosince 1939.

(2) Za propuštění z činné služby se pokládá též převedení do některé státní nebo jiné veřejné služby podle části II vládního nařízení ze dne 6. června 1939, č. 139 Sb., o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících.

§ 3.

(1) Zánikem příslušnosti k bývalé československé branné moci zanikají — s výhradou ustanovení odstavců 2 až 4 — práva a povinnosti, které dotčeným osobám náležely jako vojenským osobám v činné službě nebo mimo činnou službu.

(2) Poživatelé vojenských zaopatřovacích platů, kteří byli v bývalé československé branné moci vojenskými osobami z povolání, jsou i po zániku příslušnosti k branné moci podle odstavce 1 disciplinárně odpovědní, a to, pokud nebyli převedeni do občanské státní nebo jiné veřejné služby, ve stejném rozsahu jako občanští státní zaměstnanci ve výslužbě. Disciplinární řízení přísluší provést, pokud není podle platných předpisů příslušným jiný občanský disciplinární orgán, disciplinárním komisím, jež se zřídí při ministerstvu sociální a zdravotní správy; při složení těchto komisí třeba přihlídnouti k poživatelům vojenských zaopatřovacích platů, podléhajícím těmto komisím. Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(3) Příslušníci bývalé československé branné moci mohou uváděti své dřívější vojenské služební označení jen s předchozí doložkou „bývalý československý“.

(4) Ustanovení odstavce 1 se netýká práv a nároků, kterých osoby tam uvedené nabyly ze svého vojenského služebního poměru pro sebe i pro své rodinné příslušníky. Rovněž zůstává nedotčena jejich odpovědnost podle zákona ze dne 6. června 1887, č. 72 ř. z., o účincích a o zrušitelnosti nálezů na náhradu, jež úřady stálého vojska, válečného loďstva a zeměbrany vynesly cestou správní, a zák. čl. XXXV z roku 1887. Vláda určí, na které úřady (orgány) se přenáší působnost, kterou zákony uvedené v předcházející větě a platné právní předpisy, vydané k jejich provedení, přiznávají velitelstvím sborů a ministerstvu národní obrany.

§ 4.

(1) Odvodní povinnost podle branného zákona republiky československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., zanikla dnem 17. března 1939.

(2) Tímto dnem zanikla i všechna omezení a povinnosti, jež podle branného zákona a branných předpisů vydaných k jeho provedení postihovaly osoby podléhající odvodní povinnosti nebo osoby nepodléhající branné povinnosti.

§ 5.

Dnem 17. března 1939 zanikla i povinnost k zvláštním úkonům za mobilisace a ve válce podle § 3 branného zákona č. 193/1920 Sb. z. a n.

§ 6.

Branný zákon č. 193/1920 Sb. z. a n. se všemi pozdějšími změnami a doplňky, jakož i všechna prováděcí nařízení k němu, zejména pak vládní nařízení ze dne 15. září 1927, č. 141 Sb. z. a n., jímž se vydávají nové branné předpisy, se všemi změnami a doplňky k těmto předpisům pozbývají účinnosti, bez újmy ustanovení § 4 vládního nařízení ze dne 25. července 1939, č. 216 Sb., jímž se zřizuje vládní vojsko Protektorátu Čechy a Morava.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministr vnitra a ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Dr. Havelka v. r.

Ježek v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Klumpar v. r.

318.

Vyhláška předsedy vlády ze dne 12. prosince 1939 o zužitkování odpadových pivovarských kvasnic.

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivy, vyhláší:

§ 1.

Pivovary, jejichž výstav činil v kalendářním roce 1938 více než 3000 hl piva, jsou povinny odpadové kvasnice zbylé při výrobě shromažďovati, lisovati, buď samy je sušiti nebo lisované kvasnice dodávati sušárnám za podmínek a za ceny, které určí Výsadní obilní společnost.

§ 2.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 zmocňovacího nařízení.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.

319.

**Vyhláška předsedy vlády
ze dne 19. prosince 1939
o výrobě chleba.**

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivý, vyhláší:

§ 1.

(1) Po živnostensku smí se vyráběti a do oběhu uváděti chléb jen z nesmíchané mouky žitné (režné) nebo s přimíšením nejvýše 20% chlebové mouky pšeničné.

(2) Chlebem podle této vyhlášky rozumí se pouze chléb z mouky žitné nebo ze směsi mouky žitné a mouky pšeničné.

§ 2.

Mísení mouky žitné s pšeničnou smí býti prováděno teprve u výrobce chleba za účelem jeho výroby. Mouky žitná a pšeničná smějí býti uváděny do obchodu jen nesmíchané.

§ 3.

(1) Každý bochník chleba po živnostensku vyrobený musí býti opatřen značkou pekařovou, t. j. počátečním písmenem jména pekařova nebo registrovanou ochrannou známkou nebo jinou značkou. Značka (ochranná

známka) musí býti vpečena do bochníku tak, aby byla zřetelná.

(2) Platná ustanovení o ochranných známkách zůstávají touto vyhláškou nedotčena.

§ 4.

Ustanovení této vyhlášky nevztahují se na tak zvané chleby dietetické.

§ 5.

Ministerstvo zemědělství a s jeho zmocněním okresní úřady mohou povolití výjimky z ustanovení § 1.

§ 6.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 zmocňovacího nařízení.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1940; po dobu její platnosti pozbývá účinnosti zákon ze dne 10. dubna 1930, č. 46 Sb. z. a n., o výrobě chleba, ve znění vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 187 Sb. z. a n.

Dr. Havelka v. r.

320.

**Vyhláška předsedy vlády
ze dne 23. prosince 1939
o úpravě výroby kakaových výrobků.**

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivý, vyhláší:

§ 1.

(1) Výroba kakaového prášku bez přísad a čokoládového zboží neplněného (celočokoládového) se zakazuje.

(2) Čokoládovým zbožím neplněným (celočokoládovým) rozumí se tabulková čokoláda neplněná, duté figurky čokoládové a jiné celočokoládové zboží včetně zboží sezonního a fantasiijního.

§ 2.

Výroba směsi kakaového prášku s cukrem, ovesnou moučkou, sladovou moučkou a ji-